

bedringer, men det er ikke revolutionært. Det følger de gamle Loves Spor, er bare ændret efter den Udvikling, der er foregaaet. Det er tidssvarende. Derfor er Kampen mod det dobbelt hensynsløs. I den nedsatte Kommission sad en Venstremand, der er Haandværksmester" — jeg tænker mig, at den højtærede Minister her har tænkt paa min Ringhed — „den konservative Pitzner og Fru Gautier Schmit, og Kommissionen indstillede enstemmigt Bestemmelsen om Begrænsning af Lærlingens Arbejdstid. Kun paa et enkelt Punkt, Bagerlærlingene, var der en lille Smule Uoverensstemmelse. Men nu overfaldes Loven og Arbejdstidsbestemmelsen af de Blade, der repræsenterer de Partier, hvis Folk i Kommissionen stemte for den begrænsede Arbejdstid. Det er rendyrket Kapitalisme.“

Jeg tænker mig, at den højtærede Minister sigter til Betænkningen fra dette Udvalg om Kodificering, og jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister, hvad det er, jeg som Medlem af dette Udvalg er løbet fra eller bekæmper. Jeg tør forsikre den højtærede Minister, at alt, hvad jeg har været med til at indstille og give min Underskrift paa i den Betænkning, her foreligger, staar jeg ved bestandig og vil stemme for til enhver Tid. Nej, der er ikke løbet fra noget fra vor Side (*Socialministeren* [Borgbjerg]: Jeg polemiserede mod en Artikel i „Berlingske Tidende“). Den højtærede Minister vil nok give mig nærmere Forklaring, naar han faar Ordet. Jeg vil hævde, at de Standpunkter, som hele Udvalget var enigt om, med Underskrift af det ærede Medlem Hr. Trier, som talte for et Øjeblik siden, med Underskrift af det ærede Medlem Hr. Lundberg og med Underskrift af Nationalbankdirektør Lindberg og de øvrige Fagforeningsledere indenfor Socialdemokratiet, som var Medlemmer af dette Udvalg, og som har underskrevet denne Betænkning, slutter jeg mig bestandig til og vil stemme for. Det er den højtærede Minister, der har forladt denne Indstilling fra sine Partifæller. Det er det, der er sket, men saa har den højtærede Minister ikke Lov til at beskyldte os andre for netop at være dem, der er løbet.

Med Hensyn til Lovforslaget om Børns og unge Menneskers Arbejde skal jeg nøjes med at sige, at vi i Udvalget har arbejdet paa den Opgave, vi fik, da Udvalget nedsattes i 1922, at finde en Kodifikation af alle de Arbejdstidsbestemmelser, der gælder ifølge de forskellige Love om Børn og unge

Mennesker, i Lærlingeloven, Bageriloven o. s. v. Der skulde foretages en Kodifikation af Bestemmelserne om Arbejdstiden, og som det ærede Medlem Hr. Trier meget rigtigt har bemærket, har vi arbejdet, kæmpet og trukket os til Rette. Vi har firet enkelte Steder, fra anden Side har man ogsaa firet, og derfor kom vi til en Overenskomst, og derfor er Bestemmelserne om Arbejdstiden udeladt i Lærlingeloven, idet vi nu faar Bestemmelserne derom samlet i en særlig Lov. Men vi staar fast ved de Bestemmelser, vi er gaaet med til i Udvalget; et Kommissionsarbejde er jo aldeles omsonst og overflødigt, naar man ikke tror paa Mands Ord og Mands Løfte. Det er en Hovedbetingelse i det politiske Liv, at skal man kunne opnaa noget og arbejde sammen, maa man kunne stole paa det givne Ord og den givne Underskrift.

Jeg vil gerne nævne, at man fra flere Sider har gjort mig opmærksom paa, at efter § 1 i dette Lovforslag skulde det være forbudt at anvende Børn under 14 Aar til at gaa Byærinder. Jeg er sikker paa, at de ærede Medlemmer, som var med i dette Udvalg, vil give mig Ret i, at vi var enige om, at Bestemmelsen ikke kunde forhindre, at et Barn i Alderen fra 12 til 14 Aar eller saa anvendtes til Byærinder. Det var kun fast Arbejde i Erhvervsvirksomhed, der var tænkt paa. Hvis man virkelig skulde have en anden Opfattelse af dette Forhold, vil jeg tage et Forbehold i det kommende Udvalg.

Jeg maa desværre sige til Slut, at jeg ikke paa mit Partis Vegne kan anbefale de Ændringer i Lærlingeloven, dette Lovforslag byder, fordi jeg mener, at det vil være til Skade for dansk Haandværk og Industri, dersom det bliver gennemført. Det vil komme til at skade i den kommende Tid, og det vil jeg nødig være med til. Vi har gennem store Ofre fra Statens Side og gennem stort Arbejde fra Industri- og Haandværkerledelsens Side faaet oparbejdet en dygtig og energisk Haandværkerstab herhjemme, som kan staa Maal med en hvilken som helst baade med Hensyn til Dygtighed og Arbejdsydelse. Det skulde vi nødig have ødelagt ved en Lærlingelov, som er altfor blødsøden. Jeg tror, at den højtærede Minister har de ædleste og bedste Hensigter i de unge Menneskers Interesse, men der er en Grænse, som man ikke kan overskride uden at opnaa det modsatte af det, man tilsigter.

Pitzner: Først i Aaret 1924 blev Arbejdsgiverforeningen, Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk og